

Megjelenik minden hó 1 én.
Előfizetési díj egy évre 30000 K.
Amerikában az előfizetési díj
portóval 2 dollár.
Tíz példányt portómentesen küldünk.

A PÜSPÖKIMETHODISTA
EGYHÁZ KÖZLÖNYE.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
WALLRABENSTEIN JAKAB
Nyíregyháza, Dessewffy-tér 10. sz.
Hova a kéziratok és előfizetések küldendők

Idő és örökkévalóság.

(Vierbahn tábornoktól.)

Lassan halad az idő, vagy gyorsan? Nem halad, hanem repül. Ugy tűnik fel nekünk, mintha tovarepülnénk.

Persze, ha egy menyasszony a yölegényét várja, az óra mutatója lassabban mászik, mint egy csiga. Ha ég a ház, akkor végtelen hosszúak a percek, míg a tűzoltók megérkeznek.

Amikor a Napoleon elleni hárcokban 1815. június 16-án Blücher német hadvezér a Ligny melletti ütközetben órákig várakozott arra, hogy Wellington angol tábornok segítségére jöjjön, akkor ezek az órák nagyon hosszú, órák voltak. Wellington nem jött, az ütközet elveszett. Két nappal később, június 18-án Waterloonál Wellington Blücherre várt. Itt is az a veszély fenyegette, hogy ütközetet vesz, és Wellington így kiállottfel: «Csak már jönnének a poroszok, vagy jöjjön az éjszaka. Az éjszaka nem jött, de Blücher megjött és a lenyugvó nap nagy győzelmet látott.

Talán te rád is vár valaki? Régen, régen vár rád, de te nem jössz.

Hadd meséljek el egy történetet arról, mit jelent az, valakit várni.

Egy gazdag skót urinő egyetlen kis leánykájával a városba kocsizott, egyet-mást bevásárolni. Ő maga hajtotta jámbor lovait, ahogy az ott szokásos. A bolt előtt átadja a gyeptőt leányának, ő maga pedig bemegy az üzletbe. Ebben a pillanatban a lovak valamitől megijedtek, megvadulva rohantak a városon keresztül ki az országutra. Az út mellett egy kőbányában egy munkás dolgozott. Mésziről látja a feléje rohánót kocsit a gyermekkel, felismeri a veszélyt, odaugrik a lovak elé. Bár letiporták, de mégis megálltak s a gyermek meg volt mentve! A halálosan összetiport embert közeli lakására vitték. Közben fuldokolva érkezett a gyermek anyja a helyszínre s boldogan magához ölelte

megmentett gyermekét. Azt is megtudta, mily szerencsétlenül járt gyermekének megmentője s meghalottan ült fel kocsijára és hazahajtott.

A súlyosan sérült, haldokló beteget körülveszik az övéi. Idő-időre magához tér lázalmából és kérdi: «Nem jön az a hölgy?» Elmulik a nap, el az éjjel, a másik nap is. Folyton ugyanazt kérdi: «Nem jön az a hölgy?» És második este meghalt. Ő arra várt, hogy egy köszönő szót halljon attól az asszonytól, amiért az életét, családjának boldogságát feláldozta. Óh, de hiába várt! Ennek a nőnek a szive kemény és önző volt. Nem érdeklődött gyermekének megmentője iránt. Ez nagyon fáj a szegény embernek, nemde? A nő eljárása csunya dolog volt — de ne ítélj korán! — Te érted is eljött Valaki, aki mindenét odaadta, hogy téged megmentessen! Te érted is vérét ontotta Valaki. Azért, hogy megmenten! Jézus kereszthalált halt érted is és mindaddig várt, hogy lábaihoz borulva megköszönnéd neki. Sokáig várt, napról-napra, évről-évre, de te nem gondoltál rá. Megmentődet várni hagytad a mai napig, vajjon még meddig várjon? Az idő mulik! A te időd is mulik. Most még jöhetsz Jézushoz, hogy megköszönjed. Ő nem türelmellen, nem haragszik. Ő hű szeretettel vár téged és üzeni: «Jöjj még ma!» Ne várakoztasd. Az idő repül és most még minden nap kegyelmi idő, mely nem jön vissza többé soha.

A biblia e szavakkal kezdődik: «Kezdetben teremté Isten az eget és földet. A föld pedig kietlen és puszta vala. És mondá Isten: Legyen világosság; és lön világosság. És nevezé Isten a világosságot nappalnak és a sötétséget nevezé éjszakának: és lön este és lön reggel. Megkezdődött a mulandó idő, mely mint egy kis hajócska hanykolódik az örökkévalóság tengerén. Isten előtt nincs mulandó idő, «mert ezer esztendő annyi előtted, mint a tegnapi nap, amely elmúlt és mint egy őrjárású idő éjjel» (90. zsolt. 4.) «Ez az egy azonban ne legyen

elrejtve előttek, szeretteim, hogy egy nap az Urnál olyan, mint ezer esztendő, és ezer esztendő, mint egy nap.» (II. Péter 3., 8.) Amikor a haladó idő megkezdődött, nyilvánvalóvá lett, hogy Istenen és az emberen kívül még volt itt valaki: a sátán, a kígyó, a hazugság atyja, a kezdettől fogva gyilkos, a sötétség fejedelme, ennek a földnek uralkodója, Istennek ellensége. Ameddig ez az idő tart, állandóan harcol a sátán Isten ellen. Az idő végén azonban «vettek a tűz és kénkö tavába» (Jel. 20., 10.) Ha ez az idő elmúlik, akkor az emberek az örökkévalóságba jutnak és akkor egyesek részére kezdődik az örök nappal, a másik részére az örök éjszaka. «És ott éjszaka nem lesz; és nem lesz szüségük szövélnekre és napvilágra; mert az Ur Isten világosítja meg őket és országolnak örökkön-örökké.» A másik részről pedig azt mondja a szentírás: «Kivetteken a külső sötétségre, holott lézen sirás és fogaknak csikorgatása.» (Máté 8—12)

Ebben a mulandó időben váltakozik egymással éjjel és nappal, helek és hónapok, évek, órák, percek és másodpercek. — Minden időmérték, mit Isten ad nekünk, egy kegyelmi ajándék, amelyért azonban örökké felelősek vagyunk. Egy perc — elég ahhoz, hogy hittel és bűnbánattal Jézushoz jöjj és elnyerjed az örök életet. Az egész örökkévalóságban nem lesz egy perced sem, hogy helyrehozzad, amit elmulasztottál. Isten mindnyá-

junknak kimérte életidőnket. Száz ember között csak 50 éri meg a 17. évet, csak 6 lesz 60 és 500-ból csak 1 lesz 80 éves. Nem drága a élet és nem drága annak minden napja?

A földnek a nap körüli forgása által az Isten az időt beosztotta évekre, hónapokra és napokra. Ő, az időknék Ura, a napot, Krisztu hasonlatosságát az égre helyezte, mint egy nagy órát. Azután készítette az ember napórát, feltalálta a torony-, fali- és zsebórát, mindmégannyi drága ajándéka Istennek, hogy hű sáfárjai legyenek a reánk bízott kincseknek; az időknék. Hogy hány óra van, azt megmondja a zsebórát. Hogy mennyire haladt előre a mutató a te életed óráján, azt megmondja olykor az orvos beteggyádnál, ha őszinte és becsületes. Egyébként sok embernek a szürke haja is megmondja, továbbá a szülők és rokonoknak sirjai. Azonban sok ember előtt el van rejtve, hogy mennyit mutat az ő életének órája. Sokan nem is sejtik, hogy hirtelen, talán holnap, talán ma éjjel így szól Valaki hozzájuk: «Tegy számadást gazdálkodásodról, mert immár tovább gazda nem lehetsz. Jöjj, vizsgáljukat gazdálkodásodat. Talán 28 éves vagy. Ha összeszámoljuk vasárnapjaidat, akkor ezek összefoglalva 4 évet tennének ki, — mit csináltál ezekkel? Számláld egyszer össze azokat az órákat, melyeket hiábavalóságokra töltöttél. Hány évet tennének ki? Pedig minden percünk egész határozottan közelebb visz bennünket az

Húsz érv a megtérés ellen.

II.

„Nekem nem kell megtérnem.”

Sokan mondják ezt. Azelőtt magam is azt mondtam. Ha megtérésről volt szó, mindig a zsidókra s a pogányokra gondoltam. Hogy ezeknek meg kell térni, azt természetesen találtam. De a keresztyéneknek nem kell megtérniök. Legfeljebb a részegeseknek, iszákosoknak, házasságtörőknek s tolvajoknak. De tisztességes, becsületes embernek erre nincs szüksége. Ez volt a véleményem. S vajjon te nem-e így gondolkoztál szintén?

Mit gondolsz, ki győzött meg engem arról, hogy a tisztességes és becsületes embernek is meg kell térni? A biblia.

Hallgasd csak meg, mit mond a biblia az emberről. Pál azt írja a római levél 3., 10-ben: «Nincsen csak egy igaz is.» Talán azt mondod, hogy ez általában így van, de némi kivétel mégis csak van. A kivételt persze te magad képezed. De az apostol szavai szerint nincsen kivétel, mert ő azt mondja: «Nincsen csak egy» igaz is.» Tehát te sem vagy igaz. Továbbá azt írja: «Nincsen, ki tudná, nincsen, ki megkeresné az Istent. Mindnyájan az emberek elhajlottak, egyetembe haszontalanokká lettek, nin-

esen, ki jót cselekednék, nincsen csak egy is.»

Ugye bár, ez kemény beszéd? De lehet, hogy csak Pál apostol beszél ily keményen. Jézus esetleg nem itél ilyen szigorúan. Nézzük csak, mit mond Jézus az ember szívérol? «Máté 15. r. 19. versben ezt mondja: «Mert az embernek szívéből jönnek ki a gonosz gondolatok, gyilkosságok, paráznaságok, tisztátalanságok, lopások, hamis tanuságok, rágalmazások.» Ime, ez Jézusnak, az emberi szív alapos ismerőjének jélete. Esetleg azt mondod, hogy ez is nagyon kemény beszéd. De légy nyugodt — ez az igazság. Lehet, hogy te még nem estél ezekbe a nagy bűnökbe, de ezeknek csirái ott szunnyadoznak a te szívedben is. Így pl. nem tagadhatod, hogy a harag, melyből oly sokszor gyilkosság szokott támadni, ott lakozik a te szívedben is. A tisztátalan gondolatok szintén ott lakoznak. S nem voltak még sohasem hamitanak az emberek közt?

Ha csak egyetlen egyszer vétkeztél, az is elegendő bizonyíték fenti szavak igaz volta mellett. A galáciai levél 3. r. 10. v.-ben ezt mondja Pál: «Átkozott valaki meg nem marad mind azokban, melyek megirattak a törvénynek könyvében; hogy azokat cselekedje.»

Állíthatod-e, hogy még sohasem hágtál a egyetlen parancsolatot sem? Ha pedig csak egye

örökkévalóság felé. Tégy számadást gazdálkodásodról.

A továsiető idő, ami életünknek a vetése. Az a kérdés, mire van időnk? Rendesen arra szokott időnk lenni, amihez kedvünk van. Nézz körül az életben és látni fogod, hogy az embereknek mi mindenre van idejük. Látunk aszszonyokat, kik túl vannak halmozva munkával és mégis ráérnek vaskos regényeket olvasni. Van-e időd a biblia olvasására? Van-e időd beteg ismerősödet meglátogatni?

Pál apostol azt mondja (I. Kor. 7., 29.) «Az idő rövidre van szabva.» Foglalkozás és család, ennek a világnak a dolgai, mindezek el akarják tőlünk rabolni az időt. A sátán, e világ fejedelme azt akarja, hogy ezt a mi rövid időnket a testnek, azaz a mulandóságnak szenteljük. De Jézus azt akarja, hogy mindent, amit teszünk, iránta való szeretetből, hűségből, Isten lelke által vezérelve tegyünk. A Hívó ember életének minden napja gyümölcsöt hoz az örökkévalóság számára. A te életed hoz-e már gyümölcsöt az örökkévalóság számára?

Németből: **Simon.**

Aki gyönyörködik másnak nyomorúságában, büntetlen nem lesz!

Bölcséséget szerezni jobb az aranyból.

is áthágtál, akkor «átkozott» vagy. Tudod, hogy az «átkozottak» hova kerülnek? Olvasd el Máté 25. r. 41. versét: «Átkoztak, menjetek el tőlem az örök tűzre, mely készítettett az ördögnek és az ő angyalinak.» Ime, ebből láthatod, mi az «átkoztak» sorsa!

Lám, mily komoly a dolog? Olyan felületes nézeteid voltak a bűnről. Pedig egyetlenegy bűn is elegendő arra, hogy kizárjon a menyből. A menyekbe való bemenetelről ezeket olvassuk: «Nem mégyen be abba semmi, valami megfertőztetett.» Jel. 21., 27.

Mindezekből azt állapíthatod meg, hogy nézeteid hamisak voltak, mert nem egyeztek meg a bibliával. A biblia azt mondja: «Aki megtartja ugyan az egész törvényt s csak egyben vétkezik, az bűnös az egészben.» Jakab 2., 10.

A menekülésre csak egyetlenegy ut van. Jézus azt mondja Nikodemusnak: «Ha valaki ujonnan nem születendő, nem láthatja az Istennek országát.» (Ján. 3., 3.) Ha csak egyszer születél, kétszer kell meghalnod, testileg és lelkileg. Ha azonban kétszer születél (testileg és lelkileg), akkor csak egyszer kell meghalnod. Addig, míg nem tudsz erről a második születésről, nem mehatsz be az Isten országába. Jézus ezt nagyon világosan megmondta. Ez a kifejezés «ujjászületés», az csak más meghatározása a

HIREK.

— **Hírek györkönyi kerületünkben.** (A nyomda hibájából multkori számunkból kimaradt Márkus József prédikátor alábbi tudósítása.) Györkönyben Kreutzer K. testvér február 15—21-ig tartott esténként evangelizáló órákat. Gyülekezeti tagjaink, de különösen ifjuságunk közreműködésének köszönhető, hogy imatermünk minden este telve volt, sőt az utolsó esteken még az udvarra is szorult 30—40 ember. Kis énekarunk egy este bejárta énekelve a falu egyes utcáit és meghívta a hallgató közönséget az esteli órákra. Az eredmény kétféle volt, egyesek a meghívást elutasítva gunt üztek az Istent dicséző ifjuságból, mások azonban bensőleg indítva engedtek a meghívásnak és eljöttek. Távozásukkor többen kijelentették: «Soha ilyet nem láttak és nem hallottak.» Voltak olyanok is, akik kijelentették, hogy mindennel meg volnának elégedve, csak az igelírdetással nem, mert az nagyon «komoly» és azért «szélsőséges». Az Ige jó magja lett elhajtva, reméljük, hogy egész bizonytal gyümölcsöt fog hozni. — Február 25—28-ig Nagyszékelyen voltak örömnapiaink. Hecker Henrik kaposvári prédikátor tartotta az evangelizáló órákat. Itt is nagy volt a hallgatóság. Györkönyi ifjuságunk egy része is átjött, hogy énekeivel szépítse az órákat. És 27—28-án még azzal lett tetézve örömünk, hogy baptista

«megtérés»-nek. A «megtérés» szó a dolgot emberi szempontból írja le, az «ujjászületés» szó pedig az isteni szempontból fejezi ki ugyanazt a dolgot.

Ha nem «születél ujonnan» s nem lettél ily módon Istennek gyermeke, akkor lehetsz még oly tisztességes, becsületes, erényes, igaz, vallásos, kegyes, még sem mehatsz be a menyek országába. A megtérésre szükséged van. Ezen szabály alól nincsen kivétel.

Most még olvasd el a 7. zsojt. 13. versét: «Ha meg nem tér a hitetlen, az ő fegyverét megélesítette, az ő kezivét megvonta és elarányozta.»

Ugye, ez komoly szó? Mit tesz Isten, ha valaki nem akar megtérni? Megélesítette fegyverét s megvonta kezivét. Jól tudod, mire kellett a kard meg a nyil. A kard a közelharcra kellett, a nyil meg arra, hogy a távolból lehessen vele lőni. Mit jelentenek itt e szavak? Az a jelentésük: Egyre megy, hogy vajjon valaki kis, avagy nagy távolságban élt az Istentől, hogy valaki vallásos, avagy hitetlen életet élt, aki nem akar megtérni, azt az Isten ítélete utoléri. Azokat, akik közel vannak hozzá: a rendes, tisztességes, vallásos emberek, s nem akarnak megtérni, azokat karddal éri el; a tőle távol levőket, a bűnösöket, istentelenekeket, is-

testvéreink Udvariról átjöttek hozzánk és bizonyágtévesőkkel buzdítottak minket. Nem az volt a kérdés, ki vagy mi vagy, hanem Krisztusé vagy-e, vagy nem. Az evangélium igazságától áthatva távoztunk a zsúfolt teremből és az eredményt majd az örökkévalóság fogja megmutatni. Március 2–5-ig Bikácson tartottunk evangelizációt. Ott eddig még semmiféle hívő gyülekelet nem munkálkodott. Pedig a lelkek ott is áhitozzák az evangéliumot. Egy 15–20 embert befogadó szobát ajánlottak fel. Személyes hívogatás és az ének hangjai annyi embert vonzott a gyülekezetbe, hogy nemcsak a szoba, de a konyha s az udvar is megtelt hallgatókkal. Azt az óhaját fejezték ki, hogy czentul állandóan látogassuk s gondozzuk őket. Megtesszük. Testvéreinket pedig arra kérjük, imádkozzanak az új helyeken megkezdett munkáért.

— **Kaposvárról** a következő tudósítást küldte Riskó J. testvérünk: *Hidj az Ur Jézus Krisztusba és idvezülsz, mint te, mint pedig házad népe.* (Ap. Csel. 16., 31.) Február 28-án vasárnap este Hecker prédikátor testvérünk távolléte folytán Schmidt J. prédikátor hirdette az Igét Péter I. lev. I. r. 15–16. v. alapján. Tisztelet után felszólította a jelenlevőket, hogyha van valaki, aki talán egyes dolgokról felvilágosítást óhajtana, vagy valakinek a lelkét valami láthatatlan teher nyomja, azok maradjanak vissza és együtt fogunk imádkozni. Visszamaradtunk sokan. Egy asszony, aki még sohasem

volt gyülekezetünkben, mindjárt előadta, hogy ő már évek óta keres-lelki békét, de nem találja, mit cselekedjen tehát, hogy az üdvösséget elnyerhesse. Vasárnap este is elindult hazulról, de hogy hova, azt maga sem tudta. Így haladva az utcán, eszébe jutott, hogy az egyik felekezeszószeréről azt hirdették, hogy vannak Kaposvárott Antikrisztusok, akiktől óvakodni kell. Mikor imaházunk elé ért, önkéntelenül is bejött. Az elmondottak után leborultunk az Ur elé, kérve, hogy könyörüljön bűnös szolgáló leányán, mire az asszony zokogva ismerte be, hogy nem tud imádkozni. Ez érthető is, mert még vastag jégréteg borította el a szívét. A testvérek közös könyörgése után megkönyörült az Ur Jézus rajta és szeretetének melegevel megérintette lelkét, úgy, hogy az imádkozni nem tudó nő megkönnyebbülve felkiálthatott: *«Fogadj el Istenem, úgy, amint vagyok; amint vagyok, jövök!»* S az Ur elfogadta úgy, amint jött; bűneivel, de bűnbocsánat után vágyakozó lelkével. Így megismerve Megváltónk nagy szeretetét, teljesen átadta neki szívét. Mi pedig érezzük s tudjuk, hogy öröm van a mennyben, öröm van a földön egy bűnös megterésén.

Kékkereszt ünnepély a nyíregyházi gyülekezetben. Régen készült az ifjuság a május 9-iki kékkereszt ünnepélyre. D. u. 3–5 óráig tartottuk meg. A hajadonok virágdiszbe öltöztették az alkalomra a kápolna nagytermét, melyben nemzetiszín szalaggal díszített hatalmas kékkereszt-

tenkáromlókat, azokat eléri nyilaival. De az, aki nem akar megérni, nem tud előre emelkedni.

Látod-e már ezek után, hogy meg kell térned?

III.

„Nem lépek ki az egyházból.”

Ezt nem is követeli senki tőled. Benn maradhatsz nyugodtan egyházadban. Nem erről van szó.

Arról van szó, hogy te a Jézussal személyes, élő összeköttetésbe jussál. Egyéb nem segít rajtad. Hiába tartozol valamely egyházhoz, avagy valamely gyülekezethez. Nem az a fő, hogy elhez vagy ahhoz az egyházhoz, ilyen vagy olyan nevű gyülekezethez tartozzál, hanem, hogy Jézushoz tartozzál!

Másra nem is akarlak felszólítani. De arra az egyre, kell, hogy felszólítsalak: térj meg, mert ha nem térsz meg, elkárhatsz örökre, akár vallásos vagy, akár nem!

Talán te is úgy vagy értesítve, hogy megérni annyi, mint kilépni az egyházból. De azt senki sem mondja.

Persze, hogy vannak, akik kilépnek az egyházból. Ezt különböző okoknál fogva teszik.

Némelyeknek az egyház túl jó, másoknak meg túl rossz. Némelyek vallás nélkül s Isten nélkül akarnak élni s meghalni, mások egy gyülekezethez akarnak tartozni, mely szerintük jobb az egyháznál. Ahol kitépnek az egyházból, ott bizonyára volt erre ok. Az tény, hogyha az egyház mindig a helyén volna s megadná az éhező lelkeknek az élet kenyérét, nem lépnének ki oly sokan. Tagadhatatlan, hogy sok sebből vérzik az egyház. Itt van pl. a papválasztás s a presbyter választás. Micsoda meg nem engedett, bibliaellenes eszközökkel harcolnak! Igen sokszor nem bibliai és isteni szempontok, hanem tisztán csak világi s emberi szempontok játszanak közre. Ez nagyon szomorú.

Mennyi aztán a meg nem tért lelkész. Áhelyett, hogy prédikációikban az élet kenyérét adnák, sokszor csak szép virágcsokrot nyújtanak, sőt néha bizony köveket is. Hallgattam már többször oly prédikációkat, melyekben az evangélium hirdetésé helyett, a hívőket, a megtérteket gyönyörlték s szapulták. Ha aztán a hívők kerülnek az ilyen egyházat s kilépnek, azon nem csodálkozom. A hívők kilépésének igen sokszor az egyház az oka.

Alapjában véve, a hívő emberek nem egyházellenesek. Sőt csodálkozom rajta, hogy még ennyire egyháziak. Tudok oly egyházközségről,

zászló jelezte, hogy a mai nap az alkoholelles munkának van szentelve. Ez az ünnepély a leghatározottabban domborította ki azt, hogy a methodista egyház bibliai alapon igyekszik az iszákosokat és egyéb bűnösöket megtéríteni s Krisztushoz vezetni. Sok szép szavalt, több párbeszéd, jól betanult és érzéssel előadott karénekek felttek bizonytságot arról, hogy ugy az ifjuság, mint a felnőttek imádkozva készültek e bizonytságtévő ünnepélyre. Egész gyülekezetünk arról tett bizonytságot, hogy nem elég megmentve lenni, hanem kell, hogy a megmentettek mentőkke legyenek. Kápolnánk zsufolásig megtelt érdeklődő hallgatósággal. Hisszük, hogy a jó Isten ezt a magvetést is gazdagon megáldja. Hisszük, hogy hazánk népének első ujjászületésének az előkészítésében kékkereszt egyesületünket felhasználja az Ur! Övé legyen a diéséret! Az ifjuság pedig lobogtassa fennen az abstínens élet kiltüzött zászlaját! A győzelem a miénk lesz!

Kirándulás a szabocsi földvárhoz. Áldozócsütörtök, máj. 13-ika, szintén emlékezetes napja lesz a nyiregyházi ifjuságnak. Kora reggel 78 tag szállott fel a vonatra Rakamazig, onnan pedig gyalog indultunk szép kettősrendekben a fuvőzenekar hangjai, a kékkereszt zászlók lobogtatása s hívő énekek éneklése mellett Timáron át a Tisza mellett fekvő Szabocsa. Célunk a történelmi nevezetességű szabocsi földvár volt. Timár lakossága friss vízzel kínált meg pihenésünk közben. Mi ezt pár karének el-

éneklésével s több alkoholelles röpirat szétosztásával köszöntük meg s meghívtuk őket a szabocsi földvárban tartandó alkoholelles kékkereszt ünnepélyünkre. Jöttek többen. E földvár háromszög alakú. Sáncai földből vannak s még most is 30—35 méter magasak. Belterülete 16 katasztrális hold. Most temető, 1092-ben Szt. László idejében országgyűlési tanácskozási hely volt. A vár mellett közvetlenül ref. templom áll. Egy emlékoszlop e felirattal hívja magára a figyelmet:

»Elmult egy ezer év, annak állj mint öre,
És légy buzdító jel a munkás jövőre;
Hirdesd, míg a világ, míg napja tart,
Hogy helyén találja harc s munka a magyart.
Kékkereszt sapkás ifjaink zászlókkal,
énekszó mellett vonultak végig a fa'un, mire nem-sokára vagy 200 ember gyülekezett össze a terrasz szerű sáncon s igen figyelmesen hallgatták végig, ifjaink és hajadonjaink énekeit, szavaltait s párbeszédeit. Hangos felszólások s helyeslésüknek adtak kifejezést, mikor egy-egy szavaltó azt mondta, hogy »számár az, aki szeszért pénzt ad.« Egy testvérünk jó hangosan azt harsogta a hallgatók fülebe:

»Ébredj magyar: el a szesszel,
Javulásod itten kezd el!
Vizet, vagy szeszt válasszatok,
Ez életetek, halálotok!
Ébredj magyar, mámorodból!
Kelj ki végre koporsódból!

ahol a hívek előtt köztudomású dolog, hogy «défután 4 óra után már nem lehet a lelkész lakba menni, mert a lelkész olyankor már nem józan.» Még az ilyen helyen sem léptek ki a hívők az egyházból, annak dacára, hogy a lelkész ilyen meg nem engedett bibliaellenes életmódot folytat.

Az egyházból való kifépés a megtéréssel semmiféle összefüggésben nincsen. Németország legtöbb hívő népe az egyház keretén belül dolgozik. Azért kár folyton «szeparációról» s «egyházpusztítás»-ról beszélni.

A hívők tulajdonképen nem akarnak mást, mint amit Luther régmondott: egy egyházaeskát az egyházban = ecclesia in ecclesia. Nem tagadható tény, hogy van az egyházban egy óriási tömeg, amely nem törődik Istennel s az ő Igéjével. Megvan az egyesületük, társaságuk, klubjuk, ahol találkoznak, szórakoznak s ahol a magukhoz hasonló gondolkodásuakkal folytatnak eszmecserét. Ezt magától értetődő dolognak tartja mindenki s ellene senki sem szól. De ha a hívők az istentiszteleten kívül még gyülekeznek valahol, hogy Isten Igéjét olvassák, s imádkozzanak, akkor rögtön felzudulnak ellene s izgulnak a kedélyek. Vajjon miért?

En a hívők ezen összejöveteleit két szempont szerint vizsgálom: Az első ez: Minden em-

ber társas lény. Vonzódik más emberhez. E világ gyermekei kártyázás s kuglizás céljából szoktak gyülekezni s szórakozni. Isten gyermekei pedig bibliaolvasás és imádkozás céljából gyülekeznek, nekik ez a szórakozásuk s pihenésük. Ez a keresztyén társas ösztön. Ezt az ösztönt a templomi istentisztelet nem képes kielégíteni. Ott azért gyülekeznek össze, hogy meghallgassanak egy prédikációt. A jelenlevők többnyire nem ismerik egymást. Hídegen s ridegen ülnek egymás mellett mint az idegenek. Ha vége az istentiszteletnek, ugy távoznak, amint jöttek. Szeretet és egymáshoz való közeledés s összetartás nincsen. Az ember nem tud közöttük felmelegedni. De az olyan embereknek, akiknek lelke éhezi az igazságot, azoknak több kell annál, amit a templomi istentisztelet ad. Ők azért akarnak gyülekezni, hogy a hasonló gondolkodásuakkal együtt megbeszéljék a lelki életet s a lelki ügyeket.

Ez az egyik szempont, mely szerint ei kell bírálni a hívő gyülekezet ügyét. Ezenkívül van még egy magasztosabb s fontosabb szempont. Az istentiszteleteken, ahol megtértek s még nem tértek, hívők és hitetlenek ültek egymás mellett, nem lehet másként prédikálni, mint evangelizálni, vagyis téríteni. De a hívők tovább akarnak jutni a bibliában s a hitéletben, azért

Elet vár rád, boldog élet,
De azt csakis vízzel éled.

Az elhangzott énekek s szavakat után Wall-rabenstein J. testvér egy lélekbe markoló alkoholelles biblíamagyarázatot tartott, melyben felhívta a jelenlevőket a biblías, józan, erkölcsös életre, mert egyedül ez adja meg a családnak és a hazának a boldogságot. Alkoholelles röpiratok terjesztésével végződött ez a jól sikerült kirándulásunk. Ének szóval vonultunk d. u. 6 órákor vissza a rakamazi állomásra s még az esti 8 órai evangelizációra beérkezhettünk Nyiregyháza s ott magasztaltuk az Urat az otthonmaradt idősebb testvérekkel, hogy oly bő alkalmat nyújt nekünk arra, hogy meggyünkben világíthatunk az Urtól nyert világossággal s lehetünk uttorói és apostolái egy oly eszmének, mely sok millió ember földi és menyei boldogságát van hivatva előmozdítani. Az ügy, melynek harcosai vagyunk, nem a mi ügyünk, hanem az Ur ügye, s mert az övé, azért győznie kell.

Duisberg Frigyes, a németországi hívő abstinent vasutasok szövetségének titkára hazánkban több helyen előadásokat tartott a hívő vasutas hivatásáról. A budapesti Bethánia-egylet helyiségeiben tartott előadásokon kívül a következő methodista gyülekezetekben tartott előadásokat: Budapest magyar, Budapest német gyülekezetben. Nyiregyházán 3 előadást, Dombóváron 3 előadást, Kaposzsekcsőn, Döbröközön s még egy-két helyen. Nyiregyházi és dombóvári

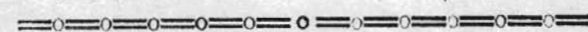
szükségük van az olyan bibliaórákra, ahol nemcsak az igehirdető beszél, hanem ahol mindenki felvethet egy kérdést, s ahol ezt a kérdést testvériesen megbeszéljük. Az ilyen eszmecsere útján növekedik Isten gyermekeinek a hite. Jó magam is sokat köszönhetek az ilyen bibliaóráknak, amelyeken egyszerű, tanulatlan emberek magyarázták az Igét.

Aki megtért, az vágyódik az ilyen órák után, de ez még koránt sem jelenti azt, hogy az egyházból ki kell lépni.

Ne félj, mi nem kívánunk tőled mást, mint hogy jöjj a Jézushoz. Nem kívánunk mást, mint hogy a lelked legyen megmentve. Ez mindennél fontosabb. Hidd el!

Ne hallgass azért rosszakaratu fecsegőkre. Ha azt mondják, hogy annak, aki megtér, ki kell lépnie az egyházból, úgy azt ne hidd el. Megmaradhatsz az egyházban — **de térj meg.**

A sok szóbeszédre ne hallgass, hanem cselekedd az Ur akaratát s térj meg! Ő vár erre!

Az Urnakfélelme az életnek kulfeje.

A szeretet minden vétet befedez.

gyülekezeteinkben elég tekintélyes hívő vasutas van már s lehet, hogy hazánkban is megalakítható lesz egyszer a hívő vasutasok szövetsége, ha az egyes gyülekezetek nem tartják fontosabbnak a nevüket az Ur ügyénél.

Kékkereszt munka Kisvárdán. Május 24-én, pünkösöd másodnapján délután a nyiregyházi ifjúság kiment Kisvárdára, ahol már vártak rájuk az ottani testvérek. Kékkereszt zászlókkal, díszmenetben vonultunk végig a korzózó tömegek előtt egy testvérünk házához, ahol a katolikus majális dacára is igen szép számú hallgatóság sereglett össze. Eber figyelemmel hallgatták a hajadonok és ifjak szavátát, párbeszédeit s a prédikátor bizonyágtévesztését arról, hogy mi az Ur gyermekének a hivatása s mi a hívő kékkereszt munka célja. Az udvaron tartott istentiszteletet a főszolgabírószág tudomásul vette s a hallgatók közt megjelent rendőrbiztos ur is legnagyobb elismerését s köszönetét fejezte ki a látottak s hallottak felett s ő is, valamint mások is mondták, ha minden ember ilyen bibliai eszméket vallana s azok szerint élne, akkor nem volna kommunizmus s nem volna a börtönbén senki; de csendőrré s ítélő bíróra sem volna szükség. A vonaton hazafelé még bőven volt alkalmom arra, hogy énekekkel, magánbeszélgetéssel az érdeklődőknek adjunk felvilágosítást s így teljesítjük a pünkösdi Szentlélek utasítására történt magvetést. Az Ur gondolja az elvetett magot, hogy az Ő neve áldassék majdan sok száz lélek által. A bibliai józan és erkölcsös életért küzdő kis kékkereszt csapatnak pedig buzdításul azt mondjuk:

Ne csüggedj el kicsiny sereg,
Bár egész föld tör ellened
Gyűlölség fegyverével!
Ne félj, dühe el nem tipor
A Lélek ellen földi por
Harcollat, de mi ér el?
Jézus áll melléd, ha jön a vész,
Megtart, a harc bármily nehéz,
Pokol sem győz feletted!

Alapkövetétei Dombóváron. Május 4-ike fontos dátum a dombóvári gyülekezetben. Dombóvári gyülekezetünk Schmidt I. prédikátor kitartó s céludatos munkálkodása folytán oly szép fejlődésnek indult, hogy az eddigi keretek kicsinyeknek bizonyultak. Azért a prédikátor teljes energiájának latbavetésével arra törekedett, hogy minél előbb egy 100 ülőhelyes imatermet építsen fel. Ezen vágyát az Ur elé vitte s az Ur azzal felelt, hogy megadta az első anyagi eszközöket egy 10 és fél méter hosszú, 5.30 méter széles imaterem felépítésére. Május 4-én délután 5 órákor ünnepélyes istentisztelet keretén belül tette le Funk M. superintendens s Schmidt testvér az Ap. Csel. 7. 46. v. alapján a felépítendő terem alapkövét. A gyülekezet minden tagja kivesszi ré-

szét az áldozatkészségből, különösen a szegények, ami igen megható. Bár lenne hazai melhódista testvéreink között még néhány oly jószívű adakozó, aki segít a dombovári testvéreknek a még hiányzó 30 milliót összehozni, hogy jövő számban már a terem-avatásról számolhassunk be. Adományokat vagy: Schmidt János Dombovár, Bezerédy-u. 27., vagy: Funk M. Budapest, Felsőerdősor 5., III. — címére lehet küldeni.

Isten áldása kísérje a dombovári terem-építést. Utólagosan arról értesültünk, hogy a terem-avatás *junius 20-án* lesz.

Emberi segítség — isteni segítség.

— Szemelvény dr. Hoppeler könyvéből. —

Egyszer egy asszonyhoz hívtak, aki már pár hónap előtt leesett volt a lépcsőről s jobb karját kificamította. Egy hívő asszony tanácsára ez a nő nem ment orvoshoz, hanem csupán az imához folyamodott. Mikor három hónap múlva sem állt még be javulás, ellenkezőleg, nagy fájdalom lépett fel, akkor elhívtak engem. A jobb kar ki volt ficamodva. Minden fáradozásom, valamint egy operáció, hiabavalónak bizonyult. Az asszony egész életére invalidus marad. Mért nem segített rajta az Isten? Nehéz lett volna számára a segítség? Semmiképen. De 50 lépésnyire ettől az asszonytól ott lakott egy egészséges férfi, akinek Isten tudást és ügyességet adott, hogy a kifricamodott tagokat beigazítsa. (Sokszor csak egy félpernyi időt vesz igénybe.)

Joga volt a betegnek ezt a segítséget megvetni? Joga volt azt mondania: Uram, tudom, hogy ez az orvos egy-kettőre beigazítaná kifricamodott karomat, de inkább te tőled kívánom a segítséget, mert hiszen te hatalmas vagy! Joga volt ott csodát kérnie és várnia, ahol ez teljesen szükségtelen volt? A mi felfogásunk szerint nem volt hozzá joga. S Isten nem is hallgatta meg. Nemi is tudom felsorolni, hogy mennyi álmatlan éjszakát, lelkiismereti furdalást s kétségbeesést okozott már jó keresztyéneknek is az ima erejének félremagyarázása. Mert félremagyarázása az ima erejének, ha valaki azt mondja: tűzvésznél nem kell vizet hordani, hanem hívni az Istent, hogy egy hirtelen záporra lótsa el a tüzet.

V. asztalos házában leültek ebédelni: apa, anya, s hét gyermek. Tányér és kanál fel van terítve, de étel nincs az asztalon. V. önhibáján kívül nagy szükségbe jutott. Munkája, keresete már régen nincsen. V. hívő lélek. Kezét imára kulcsolja s bizakodva menyei atyjának ígéreteiben, kéri tőle gyermeki bizalommal a mindennapi kenyeret. Amikor bevégezte imáját s mindnyájan helyet foglalnak az asztalnál, nyilik az ajtó s belép rajta a jómódu szomszéd cselédje egy nagy kosár ennivalóval. Vajjon V. visszautasította-e a jószívű adományt? Vajjon bántotta-e V.-t, hogy az Isten ilyen prózai módon s ilyen

természetes uton hallgatta meg kérését ahelyett, hogy valami olyan csodás módon segített volna rajta, mint valamikor Jézus az 5000 emberen ott a pusztában, vagy pedig mint segített Éliáson a Kritli patakja mellett? Nem. Ő tudta, hogy Isten az ő nagy kegyelmében embereket használ fel arra, hogy bajba jutott gyermekein segítsen egész természetes módon. Éppen azért ne kérjünk mindig csodákat és jeleket az Istentől testi betegségeinkben, hanem vegyük hálaadással igénybe azt a gyógyszert is, amit Isten a természet és az emberi tudomány által szeretettel nyújt nekünk.

Vajjon az Isten nem szokta-e gyermekeinek lelki szükségleteit is emberek által kielégíteni? Az ótestamentumi népnek nem-e emberek által nyilatkoztatta ki magát? S ma nem-e emberek által hirdetteti e igéjét? Azért ne vessük meg semmiféle léren az Isten azon segítségét, amit az emberek által juttat, hanem fogadjuk el tőle hálával, s örüljünk annak, hogy a Mindenható Isten minket, gyarló embereket felhasznál arra, hogy a magunk lelki javát munkálhassuk s másoknak is lehessünk áldására.

Ford. W. J.

Rabláncok.

Jan. 8. 34.

Madár ült a szépen fényezett állványon és álmodozott. A napsugár siklott végig zöld, és vörös, kék és sárga tollain! Mily szép madár. Az állványra tiszta ládácskák voltak erősítve, abban eleség és víz. Mindene megvolt a madárnak, ami kellett. Tényleg mindene?

Fenn a magasban az álmodozó papagáj felett hirtelen suhogás hallik. Mi volt ez? Kihuzza fejét a tarka tollak közül, költöző gólyák szárny-suhogása ez. Pompás volt röpülésük. Hová? Hová?

»Mi elköltöztünk a másik hazába, élj boldogul!«

Az alvó papagájba élet tér. Vadul csapdos szárnyaival és rikácsol. Élesen, sivitón szól a hangja, éles csőrét a kemény fába vágja és szárnyaival csapdos, ő is azt szeretné megtenni, amit már régen nem tett: repülni! Repülni fel a magasba, messze mezőkön tengereken keresztül haza! Repül! De repülés volt e ez? Alig emelték fel szárnyai, máris lenn fetrengett, kapálódzva és rikácsolva. Szegény állat! Vékony arany lánccal lábára erősítve, sohasem repülhet már! Sohasem mehet haza! Éles csőre nem tépheti el a láncot, ezt hordja, amíg él.

* * *

Egy kisleányról akarok beszélni. Jó dolga volt. Apja, anyja szerette, kapott játékot, süteményt, szép ruhákat és gyengéd csókot. De a gyermek szívében megmozdult valami, egy vágy és kérdés: »Atyám, hol lakik a jó Isten?«
»Bolondság, ilyen nincs.«

»Anyám, szeretném a menyországot látni, hogy jutok oda?»

Az anyja kinevette őt. Apa meg anyja szidták az iskolát, amely ilyen bofonságokat töm a gyermek fejébe.

Hogy más gondolkozásra bírják, elvitték színházba, gyermekbálba, drága ruhákba öltöztették és dicsérték szépségét. Ez tetszett a kis leánynak és a menyország utáni honvágya elhallgatott. Apa és anyja a gyermek szíve körül egy láncot kovácsoltak, mely fogva tartotta a szegény kis szívet, lekötötte a piszkos földhöz, hogy nem tudott többé oda repülni, ahová akart.

Több év mult el. A kislány hajadonná serdült. Egyszer megbetegedett. A betegség súlyosbodott, annyira, hogy egy napon a kórházba kellett elvitetni. Csendes nővérek fehér főkötőben, szeretettel ápolták. Néha Anna nővér odaült a beteg ágya mellé és beszélt egy mindenható jó barátról, aki az ember szívet boldoggá teszi; beszélt a mennyei Jeruzsálemről, hol nincs betegség, nincs halál s ahová Anna nővér is vágyódik.

A beteg gyermekkel most ugyanaz történt, mint a rab madárral. Ugy érezte mintha szegény rab lelke szárnyat kapna; forró vágy töltötte el lelkét. — »En is szeretnék a mennyei Jeruzsálemba haza menni, én is vágyódtam egykor a menyországba és örök életbe, de apám és anyám azt mondták, hogy ilyesmi nincs, hogy ez mind mese beszéd!« Oh te szegény halálos beteg! Szüleid hitetlensége mily erős láncsal nyugtázték le a lelkedet. Szegény rabmadárka vagy.

Ott ül apa és anyja haldokló kedvencük ágyánál és — hazudnak! Beszélnek a tavaszról, amely gyógyulást fog hozni, szép ruháról, amibe gyermeküket öltöztetni fogják. Titokban azonban törlik a könnyeiket, hogy gyermekük észre ne vegye, mert a halál már rátette kezét.

»Anna nővér énekelje azt az éneket a menyországról!«

Anna nővér halkán kezdi:

»Elmegyek, hadd megyek
Jézusomat látni meg».

»Apa» — sutogta a haldokló »Igaz ez, vagy nem?»

Aggódva vizsgálták szemei az apa arcát. De az apa ajkait összeszorítva hallgatott. A Sátán rabláncra, lezárta ajkait, melyekről haldokló kedvence, várt volna pár biztató, megörvendeztető szót.

A leány többé mitsem kérdezett. Mélyen felsóhajtott. Kezével a levegőbe markolt, mintha árnyakat akarna elűzni, — aztán egy fájdalmas hörgés, míg végül elcsendesedett. Kiszenvedett.

Az anyja zokogva veti magát gyermeke holttestére; de sötétlen, könnyek nélkül áll ott az apa.

»Nincs tulvilág, nincs feltámadás«, mely sokszor hallotta ezt az apa és szajkó módjára mondta ő is, amíg valóban el is hitte a pokol-

nak eme örületét. E pillanatban az örökkévalóság borzalmai vonultak át szíven. Ekkor Anna nővér megszólalt:

»Boldogtalan ember, hogy akar ön gyermekével találkozni az örökkévalóságban?»

Mitsem felelt. — Talán ama napnak sejtelmé fogta el őt, amikor az Úr, az igaz bíró fogja őt kérdezni és ő nem fog tudni felelni ezer kérdésre egyetlen szóval sem?

Láttam embereket, akik büszkén vallották, hogy ők szabad emberek! Izmos kar, bátor szív, merész elhatározás. Mellettük kis törpének éreztem magam. De ime, egyszer csak mikor e büszke erős, szabad emberek megmozdultak, egy halk csörrenést hallottam, vajjon mit jelentsen ez? Ez azt jelentette, hogy ezek az óriások rabláncot viseltek! Oh mily szegény! Ezek a látszólagos szabad, erős óriások igen sokszor házasságtörők, iszákosok, paráznák, magzatgyilkosok! A Sátán rabbilincseit hordozzák.

Szabad vagy-e, avagy láncot hordasz?

Jézus azt mondja: »Aki bünt cselekszik, szolgálja a bűnök.« De azt is mondja: »Ha a Fiu tesz szabadokká titeket, valóban szabadok vagytok«. Ján. 8. 34. és 36.

Vágyol-e a szabadságra? Pál apostol azt írta egy kis hívő csapatnak: Róm. 6. 18. »Szabadokká lévén a bűntől, az igazságnak szolgálói lettetek.« Vagyis Jézus Krisztus szolgálói. Ez a valódi szabadság! Aki Jézus Krisztus szolgálója, az valóban szabad ember.

Többet tudhatsz meg, ha VI., Budapest, Felsőerdősor 5., I. emelet alatti ingyenes előadásokat csütörtökön este 7 órakor és vasárnap délelőtt 10 és délután 6 órakor meghallgatod.

Harmonium árjegyzék:

Brüning és Bongardt harmoniumgyár,
„CECILIA“ orgonák.

játéku	4. oktávus	2. regiszterpa	1. tordomallyás	tölgya	5,500,000 K
2	5	9	2	2	7,500,000 K
2	5	13	2	2	9,500,000 K
2 ³ / ₅	5	13	2	2	(2 kopula) 10,500,000 K
3 ³ / ₅	5	15	2	2	(2 ") 15,500,000 K
4	5	17	2	2	(2 ") 15,500,000 K
5	5	19	2	2	(2 ") 18,500,000 K

Évek óta elismert hangszergyárunkat kibővítettük és ennek folytán minden kiválósnak megfelelővé. Hangszereink elismertek és olcsók, külön ajánlásuk fölösleges. Nagy vevőkörünk elég garancia hangszereink tökéletességéért.

BRÜNING és BONGARDT harmoniumgyár Barmen — Harmoniumok bármelyike kapható: **KER. KÖNYVESHÁZ** Budapest, Felsőerdősor 5.